EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 5.7.2021
COM(2021) 356 final

2021/0176 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013, pokud jde o omezení přístupu do vod Unie

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Důvody a cíle návrhu

Ustanovení čl. 5 odst. 2 nařízení (EU) č. 1380/2013[1] o společné rybářské politice stanoví pro pásmo 12 námořních mil členských států (teritoriální vody) odchylku od obecného pravidla rovného přístupu pro rybářská plavidla Unie do vod a ke zdrojům Unie stanoveného v čl. 5 odst. 1 uvedeného nařízení. Odchylka opravňuje členské státy k omezení rybolovu v pásmu 12 námořních mil na určitá plavidla. Omezení zavedená členskými státy na základě odchylky snížila rybolovný tlak v biologicky nejcitlivějších oblastech a přispěla k hospodářské stabilitě pobřežních oblastí, které provozují drobný rybolov.

Ustanovení čl. 5 odst. 3 nařízení (EU) č. 1380/2013 stanoví podobnou odchylku pro vody do 100 námořních mil od základních linií nejvzdálenějších regionů Unie uvedených v čl. 349 prvním pododstavci Smlouvy. Odchylka umožňuje dotčeným členským státům omezit rybolov na plavidla registrovaná v přístavech těchto území.

Odchylky platí do 31. prosince 2022 a cílem návrhu je zabránit ukončení zvláštního přístupového režimu stanoveného v čl. 5 odst. 2 a 3 nařízení. Navrhuje změnu příslušných ustanovení nařízení s cílem prodloužit období, během něhož mohou členské státy podle těchto ustanovení omezit přístup do svých vod.

Cíle zvláštního režimu jsou stejně platné jako v předchozích desetiletích. Důvodem je současný stav zachování mnoha rybích populací, stálá citlivost pobřežních vod z hlediska zachování a přetrvávající obtíže v pobřežních oblastech, které jsou vysoce závislé na rybolovu a pravděpodobně nebudou těžit z jiného hospodářského rozvoje. Změna stávajícího režimu s sebou nese vysoké riziko narušení rovnováhy, která se od zavedení tohoto zvláštního režimu vytvořila.

Cílem návrhu je proto prodloužit stávající odchylky o dalších deset let.

Kromě toho se navrhuje změna přílohy I nařízení (EU) č. 1380/2013. Příloha I stanoví pro každý členský stát zeměpisné oblasti v pobřežních pásmech ostatních členských států, kde může provozovat rybolovné činnosti a které druhy může lovit. Tento pozměňovací návrh zohledňuje vystoupení Spojeného království z Evropské unie, jakož i společné sdělení Itálie a Řecka Komisi ze dne 9. června 2020 o přístupu italských rybářských plavidel do řeckých teritoriálních vod, jak je uvedeno ve dvoustranné dohodě mezi dotčenými členskými státy. V návaznosti na rozsudek ve věci C-457/18[2] by měly být z přílohy I vypuštěny poznámky pod čarou odkazující na smírčí dohodu mezi Slovinskem a Chorvatskem podepsanou ve Stockholmu dne 4. listopadu 2009, neboť EU nemá v přeshraničních záležitostech pravomoc.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

Právním základem návrhu je čl. 43 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU).

Podle čl. 3 odst. 1 písm. d) SFEU má EU výlučnou pravomoc v oblasti zachování biologických mořských zdrojů v rámci společné rybářské politiky (SRP). Návrh spadá do této výlučné pravomoci, a proto se zásada subsidiarity nepoužije.Vzhledem k tomu, že návrh se

[1] Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22.

[2] Rozsudek ze dne 31. ledna 2020, Republika Slovinsko v. Chorvatská republika, C-457/18, EU:C:2020:65, body 102–104.

týká především časově omezeného prodloužení platnosti opatření, které již existuje v nařízení (EU) č. 1380/2013, neexistují žádné obavy ohledně zásady proporcionality.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Během druhé poloviny roku 2020 byly členské státy vyzvány, aby poskytly informace o omezeních, která uplatňují podle čl. 5 odst. 2 a 3 nařízení (EU) č. 1380/2013. Příspěvky, které zaslalo šestnáct členských států, potvrdily, že je třeba pokračovat ve stávajícím režimu odchylek beze změn. Jedinou výjimkou byla změna přílohy I nařízení (EU) č. 1380/2013, o kterou požádaly Itálie a Řecko s cílem zohlednit přístup do řeckých teritoriálních vod v Egejském, Jónském a Libyjském moři.

V prosinci 2020 předložil Vědeckotechnický a hospodářský výbor pro rybářství (VTHVR) zprávu o sociálním rozměru společné rybářské politiky (SRP)[3]. Ve zprávě bylo mimo jiné uvedeno, zdali omezení zavedená členskými státy podle čl. 5 odst. 2 nařízení mohla pomoci zachovat tradiční rybolovné činnosti pobřežních loďstev s cílem udržet sociální a hospodářskou infrastrukturu těchto oblastí.

Výbor VTHVR konstatoval, že přínos těchto omezení není možné posoudit, protože je nutné provést další analýzu a rovněž je třeba zohlednit mnoho dalších faktorů, které k této situaci přispěly. Odborníci však dospěli k závěru, že žádný členský stát neoznámil jakékoliv spory týkající se čl. 5 odst. 2 nařízení (EU) č. 1380/2013. VTHVR poznamenal, že toto pravidlo, které platí od počátku sedmdesátých let 20. století a bylo zahrnuto do prvního základního nařízení o SRP v roce 1982 a od té doby do každé revize základního nařízení o SRP (1992, 2002, 2013), je přijímáno dobře a zabraňuje konfliktům mezi členskými státy.

- **Posouzení dopadů**

Jak je uvedeno v plánu pro tuto iniciativu[4], návrh prodlužuje dobu trvání stávajícího režimu, jak tomu bylo v roce 2012 se změnou předchozího nařízení o SRP[5]. Změny přílohy I pouze zohledňují nedávný vývoj v oblasti správy teritoriálních vod. Posouzení dopadů proto nebylo nutné.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Toto opatření nepředstavuje pro Unii žádné dodatečné výdaje.

2021/0176 (COD)

[3] https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2672864/STECF+20-14+-+Social+dimension+CFP.pdf/a68c6c42-6b64-41fc-b5a0-b724c71aa78e

[4] https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12533-Rybarska-politika-EU-rozsireni-rezimu-pristupu-do-vod_cs

[5] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1152/2012 ze dne 21. listopadu 2012, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013, pokud jde o omezení přístupu do vod Unie

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[6],

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rybářská plavidla Unie mají rovný přístup do vod a ke zdrojům Unie, které podléhají pravidlům společné rybářské politiky.

(2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013[7] stanoví odchylky od pravidla rovného přístupu za následujících okolností.

(3) Členské státy jsou oprávněny omezit rybolov na rybářská plavidla, která tradičně působí v těchto vodách z přístavů na přilehlém pobřeží, ve vodách do vzdálenosti 12 námořních mil od jejich základních linií.

(4) Členské státy jsou rovněž oprávněny omezit přístup do vod do vzdálenosti 100 námořních mil od základních linií nejvzdálenějších regionů Unie uvedených v čl. 349 prvním pododstavci Smlouvy na plavidla registrovaná v přístavech těchto území.

(5) Stávající pravidla omezující přístup ke zdrojům v pásmu 12 námořních mil od linií členských států napomohla zachování zdrojů tím, že omezila intenzitu rybolovu v nejcitlivější části vod Unie. Tato pravidla rovněž zachovala tradiční rybářské činnosti, na kterých je do velké míry závislý sociální a hospodářský rozvoj některých pobřežních komunit.

(6) Stávající omezení přístupu k biologickým mořským zdrojům v okolí nejvzdálenějších regionů Unie uvedených v čl. 349 prvním pododstavci Smlouvy přispěla k zachování místního hospodářství těchto území, a to s ohledem na jejich strukturální, sociální a hospodářskou situaci.

(7) Platnost stávajících odchylek týkajících se omezení přístupu do vod Unie skončí dne 31. prosince 2022. Tyto odchylky by však měly být prodlouženy o další desetileté období, aby byla zajištěna kontinuita stávajících ochranných opatření a aby nebyla narušena rovnováha, která se od zavedení tohoto zvláštního režimu vytvořila.

---

[6] Úř. věst. C , , s. .

[7] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22).

(8) V návaznosti na vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a v návaznosti na společnou žádost Itálie a Řecka týkající se přístupu italských plavidel do Jónského, Egejského a Libyjského moře by měla být změněna příloha I nařízení (EU) č. 1380/2013.

(9) Nařízení (EU) č. 1380/2013 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 1380/2013 se mění takto:

1) V čl. 5 odst. 2, 3 a 4 se slova „31. prosince 2022“ nahrazují slovy „31. prosince 2032“.

2) Příloha I se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech ode dne 1. ledna 2023.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda/předsedkyně*